

## ของฝากจากครุมาหา"วันเข้าพรรษา" พิจารณาที่ตัวเรา...ครับ

นำเสนอเมื่อ : 8 ก.ค. 2552

อดุตาหิ โจทยตุตทานิ จงเตือนตน ด้วยตนเอง

กาลเวลา...คราชีวิต

.....

อย่าปล่อยให้เวลาล่วงไปเปล่า

อายุเราก็เคลื่อนคลาตามสมัย

รีบเร่งหาประสบการณ์งานตามวัย

หากช้าไปจะเสียสิทธิ์คิดเสียตาย

ยามวัยเด็กเล็กอยู่ดูแบบอย่าง

เดินตามทางผู้ใหญ่ไม่เสียหาย

เสาะแสวงแหล่งความรู้คู่เคียงกาย

คงไม่สายเกินกาลนานเกินควร

วัยแรกรุนอย่าวุ่นวายจนหน่ายออก

อย่าผันผกตกกระไดให้ปั่นป่วน

กัลยาณมิตรมีจิตคิดเชิญชวน

อย่าเรวรีบทำตามงามที่ตน

วัยระวังตั้งตารอตอวัยรุน

วัยคุกรุ่นครุ่นคิดผลิตผล

ย่างสูวัยผู้ใหญ่ใจอดทน

เบญจเพสลงพนไห้ลยอ

วัยสุดทายเป็นวัยทองของชีวิต

เฝ้าดูผลสัมฤทธิ์ที่เพียรก่อ

ให้สมกับที่ตนหวังตั้งตารอ

ก็พอศอกก็ขวบปีที่ยืนยง

ด้วยเพราะเหตุเข้าใจในระบบ

จึงจะพบสบสิ่งดีที่ประสงค์

พร้อมยืนอยู่คู่โลกสวยด้วยอาจอง

แม่เมื่อชีพปลดปลงคงลือนาม

.....

ขโนเ वो มา อุปจจका

อย่าปล่อยให้เวลาล่วงไป โดยไร้ประโยชน์

ประพันธ์โดย นายหนูเหลียง ชินแสน

